

Sygn. akt III CSK 177/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku E. B. i M. W.
przy uczestnictwie M. K., A. S., S. S., A. B. i Skarbu Państwa - Starosty Suskiego
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika A. B.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt II Ca 1812/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 r. – w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku – Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Wadowicach, VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w Suchoj Beskidzkiej z dnia 16 kwietnia 2014 r.

Od tego postanowienia uczestnik A. B. wniósł skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyczyny kasacyjne, a więc okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zostały wymienione wyczerpująco w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Są to: występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, nieważność postępowania lub oczywista zasadność skargi kasacyjnej.

Składając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący nie tylko nie określił konkretnej przyczyny kasacyjnej, ale także nie przytoczył okoliczności i argumentów mogących którąś z przyczyn uzasadniać. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi „błędą wykładnią” art. 934 k.c. może uzasadniać podstawę kasacyjną, a nie wniosek o przyjęcie skargi. Poza tym teza ta jest nazbyt ogólnikowa i nie spełnia wymagań wypływających z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).